

wosady maju: a) cyle serbski; b) cyle němski; c) wjacy serbski hač němski; d) wjacy němski hač serbski lud? 2) Kak wjele wosadnych řeči: a) jenož němski; b) jenož serbski; c) wjacy serbski dyžli němski; d) wjacy němski dyžli serbski?

β) Wyšša cyrkwinska rada w Barlinje bě 1880 poručila, zo maju duchowni pruskeho kralestwa wo tym konsistorstwu rozprawu dać: 1. hdže so Boža služba w jenej njeněmskej řeči wukona a kak husto so to stawa; 2) hač so tež pačeřske džěci w jenej njeněmskej řeči rozwučuja a na konfirmaciju přihotuja?

Zo je mjez pruskimi Serbami duchowna nuza, kiž wukhadža z toho, zo so na jich narodnosć, wašnja a řeč dosć njedžiwa, drje žadyn njestroniski sudžeř njepřeje. Najwjětši njedostatk leži we tym, zo so synam serbskeho naroda, kiž maju jeho duchowni wjednicy a wučerjo być, žana rozwučowanje w serbšćinje njepodawa; tuž woni husto špatnišo maćeřnu řeč znaja a powědaju dyžli prosty njezdžělany lud. To wšak je pola druhich narodow njemóžnosć a haniba, pola Serbow pak husto wosebnosć a khwalba! Je tu džiw, zo potom tući „zdžělani Serbja“ so maćeřneje řeče hanibuja, je zacpiwaju a kaža? Ars et lingua non habent osorem nisi ignorantem!

Tu hodža so jenož lěpše časy wočakać: 1) hdyž by so za prusko-serbskich studentow duchownistwa serbski přědařski seminar załožił, podobny sakschemu w Hodźiju; 2) hdy bychu serbscy praeparandowje a seminaristowje, kiž so na wučěřske zastojnistwo we Serbach přihotuja, tež rozwučowanje w maćeřnej řeči dostawali, kaž je to swój čas w praeparandže we Wojerecach a na wučěřskim seminariju w Rychbachu hižo bywało; a 3) hdy bychu wšitecy duchowni a wučerjo w Serbach spóznašči, zo je serbski lud jich starosći a zastaranju poručeny, swěru w hromadu stali a hromadže w serbskich konferencach naležnosće svojich serbskich wosadow wopominali. Quod deni bene vertat!